

כשבצלך הוא-רופא נשים

אין ספק, שלא פעם אחת שאלת את עצמך, כשביקרת אצל רופא הנשים שלך: "מה חושבת עכשיו אשתו?", "האם אינה מקנאה?", "האם אינה חושדת?", "האם אני בשבילו רק פאזיניטי, או שהוא רואה בי גם אשה?"

אם העזת ושאלת את רופא הנשים שלך, ספק אם אורת עוז לבקש את התשובות גם מאשתו. מה פירוש להיות אשת גניקולוג? ומה היא חושבת עליך כשאת מסתגרת בחדרו של בעלה ומניחה לו לבדוק את גופך?

עדנה מור (35) נשואה זה 13 שנה ל-גניקולוג ד"ר אברהם מור. עדנה היא ילידת הארץ, בוגרת גימנסיה הרצליה, שירתה בצה"ל בנח"ל ולמדה בבית-ספר לשפות בניבנה. לה ולבעלה יש 5 ילדים:

"אם לסקור את 13 שנות נשואיני אפשר לומר שבסך הכל יש לי בעל מסור ו-אידיאלי. למזלי, השטח בו עוסק בעלי (טיפול בנשים עקרות) אינו מפריע במיוחד

עוסק בגופות נשים. זה שני דברים נפרדים. לדעתה של עדנה מור הסיפוק שבעבודה הוא משותף לה ולבעלה. "הנה, הוא טיפל באשה שבמשך 22 שנים לא הצליחה ללדת למרות כל טיפולי הרופאים. בעזרת בעלי היא ילדה את בנה הראשון בהיותה בגיל 42. זה היה אושר עבור שנינו."

שרה אינסלר (32) נשואה מזה 11 שנים לד"ר ווצלב אינסלר, והיא אם לשני ילדיה. "מאז נישאתי לבעלי, היא

עדנה מור

מספרת, "הוא לא פוסק להבטיח כי בשנה הבאה הוא יפסיק לעבוד קשה. האמת היא שמהרגע בו התחלנו לדבר על נשואים הוא הזהיר אותי כי חיינו יהיו מוקדשים בראש וראשונה לעבודה. לא לקחתי את זה ברצינות — כי אהבתי אותו. אבל כבר אחרי השנה הראשונה לנישואין חשתי היטב במעמסה שנטלתי על עצמי. "המתח הוא בן-בית אצלנו. אין לנו כמעט חיים פרטיים. עשרות פעמים כש-עמדנו לצאת לבלות הייתי צריכה להסיר את הבגדים ולהישאר בבית כשהוא הוועק לבקר חולה.

"הקשה מכל זה לשאת בדיסקרטיות ש-מיקצונו מחייב. אני משתוקקת לדעת משהו אודות טיפוליו, ביחוד כשהברוחי באות להתיעצות עימו או כשהוא מתוח ועצבני. לא פעם חשבתי שהיה בידי לסייע לו לוא ידעתי במה העניין. אבל הוא לא מספר לי אף פעם דבר."

שרה אינסלר, אשה נאה, תמידה ומושכת, המתלבשת לפי צווי האופנה האחרונים, אינה מודאגת מהעובדה שעיסוקו של בעלה הוא בגופות נשים. "הוא מתעסק במודלים", היא אומרת, "ברגע שזה הופך למיקצוע, אין לגוף האשה כל השפעה על החושים, ממילא גם לא נפגעים חייהם של רופאי הנשים. נחוצה רק, במשפחה כמו שלי, מידת בגרות בין בני הוג, ואז אין גם מקום לחשדות מצד האשה.

משנוכחה שרה אינסלר כי תפקידה בי חיים לצידו של בעלה הוא מיטובי, החליטה למצוא לה עיסוק משל עצמה. היא למדה לצייר וכיום היא שקועה כל-כילה בציור בשעות הפנאי שלה. "עכשיו יש לנו נושא משותף", אומרת שרה, "כי גם בעלי מת-עניין בציור. ובשטח זה הוא הממלא את התפקיד המיטובי."

שרה אינסלר

לחיי המשפחה, כיוון שאינו כרוך בהיעדרו יות ממושכות מהבית, לקבלת לידות. את שעות הבוקר מקדישה עדנה לביתה ולילדיה. בשעות אחר-צהריים היא יושבת בקליניקה של בעלה, מסייעת לו כאחות ומדוכירה. היא אינה מוטרדת מקנאה ל-פצינטות של בעלה. "הוא לא יסתבך", היא אומרת בחיך, "הוא פשוט לא יוכל לשלם מזונות לחמישה ילדים."

בד מה שבטוח — בטוחה, עדנה יושבת בחדר סמוך לחדרו של בעלה, שדרך קירותיו הדקים אפשר לשמוע הכל. ליתר ביטחון, כאשר יוצאת הפצינטיט שואלת אותה עדנה על מה בדיוק שוחחה עם הרופא ואיזה טיפול קיבלה.

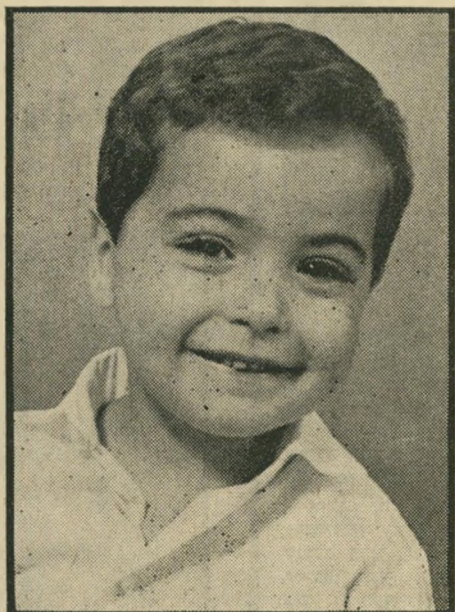
אם כי בעלה של עדנה הוא גבר מקסים, המסוגל לצוד עינה של כל נערה, היא מי שוכנעת שבעלה אינו מערב את רגשותיו הגבריים עם עבודתו המיקצועית. "פעם", היא מספרת, "היה מקרה עם איזו נערה מקיבוץ שניסתה לפרלטט עם בעלי ואסילו כתבה לו מספר פעמים. אחרי שראיתי את המכתב הראשון שנראה השודר בעיני דאגתי תי להפסיק את ההתכתבות.

"עבודתו של רופא-נשים היא בדיוק כמו עבודת רופאים אחרים", אומרת עדנה ו-איננה חושבת שחיימין אצל רופא-נשים עוללים להשתבש בגלל העובדה שהוא

הנסיך והנסיכה של ישראל

לשנת 1970

הנועמדים

אלי בכר

בן 3, רחוב יהודה המכבי 90, תל-אביב

בת-שבע סוריזון

בת 3, רח' סוקולוב 78, ת"א

גם לך יש צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם — בשחור-לבן — בציון השם, הכתובת והגיל אל מערכת "העולם הזה", ת.ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). מדי שבוע יפורסם במדור זה מיבחר התצלומים. תחרות זו פתוחה לכל ילד וילדה — מגיל שלוש עד גיל שש בלבד.